

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Vel sic: Quàm partùm pretiosus tibi sit Panis vitæ, apparet ex parvo pretio,
in quo illam habes vitam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

Eccles. 2. portam ducit. *Sustine sustentationes Dei; con-*
tingere Deo & sustine, ut crescat in novissimo
vitasua.

Contemplare attentius in discipulis quam
sape audivisti praxim virtutum quã distinguun-
tur quæ sunt nostræ potestatis, quæ non sunt.
Vide ut labocant remigando, hoc enim pos-

sunt: sed cum flantem ventum non possint re-
tardare, non hoc tentant, non id laborant, sic
tu semper in omni casu vide quid possis, & in
Domino effice. Quod minimè verò possis, ac-
quiesce sic volenti Deo. Si quid autem videris
perdere. *Credo Deo & recuperabit te.* Vide in
parte, Dom. 4. post Epiphaniã.

FERIA QUINTA. DE SANCTISSIMO SACRAMENTO UT EST PANIS VITÆ.

Ego sum panis vite. Joann. 6.

VERITAS PRACTICA.

Quam pretiosus est panis vitæ, tanto in pretio
esse deberet vita cujus est panis.

VEL SIC:

Quam parum pretiosus tibi sit panis vitæ, appa-
ret ex parvo pretio in quo illam habes vitam.

RATIO EST, Quia finis & media sic inter
se conveniunt, ut ex unius æstimate pretio,
colligatur & aliud.

Sed panis vite & vita spiritalis quam in parvo
habes pretio, habent se per modum finis &
medii.

Ergo quam parum pretiosus tibi sit panis vite ap-
paret ex parvo pretio in quo illam habes vi-
tam. Quod quia nefas est dicere, disceranti es-
se faciendam illam vitam, quant ipsum pa-
nem vita.

I. PUNCTUM.

CUM Dominus venisset Capharnaum,
eò etiam conveniunt Judæi cum
ex illis ipsis multi qui in deserto pasto-
rant, tum ex aliis plurimi qui hoc mira-
culo fuerant excitati, atque ejus videndi & allo-
quendi miro desiderio tenebantur, qui sic suos
aleret & foveret. Post aliquos autem sermones
ultrò citòque habitos, eò tandem Dominus o-
rationem devolvit ut occasione panum quos
pridie multiplicaverat in eorum conspectu, de
pane sacramentali seu de Sacramento Corporis
& Sanguinis sui sub specie panis & vini relin-

quendo, fusè dissereret prout habetur capite
sexto S. Joannis. Nos inde tria duntaxat in tres
sequentes dies deducemus, unde ex frequenti
huius SS. Sacramenti usu discamus esse spiritu-
ales, cœlestes & quos vocant divinos homines.

Ac primò quidem hodie spirituales in hæc
Christi Domini verba: *Ego sum panis vite*, id est,
vitæ spiritalis quã disponimur ad beatam & æ-
ternam. Et quia in hoc maximè deficiamus, quòd
vitam illam in praxi non satis æstimemus, in id
præcipuè nobis incumbendum est, ut intelliga-
mus quanti sit à nobis facienda. Non possumus
autem certius intelligere quam ex comparatio-
ne ipsius panis & vitæ, quæ comparatio talis est
ut quàm pretiosus est panis vitæ, tanto in pre-
tione esse deberet vita cujus est panis: seu quòd
idem est, quàm parum pretiosus tibi sit panis vi-
tæ, apparet ex parvo pretio in quo illam habes
vitam.

Sic proposita veritas si attentè consideretur
erit fortè efficacior, cum in id consentire nimis
refugiat animus ut parum æstimemus panem il-
lum qui Christus ipse est. Et verò manifesta est
ratio quæ id convincit: quia videlicet tanta est
colligatio finis & rei cujuslibet quæ propter il-
lum finem faciendâ proponitur, ut quantum fi-
nis æstimatur, tantum res illa æstimetur cujus
æstimatio tota derivatur à fine. Vide quæ su-
pra dicta sunt de mediis ad finem: nam idem
concludunt de fine ad media.

Proponatur duobus viris idem labor ad ho-
norem consequendum quis eorum putas labo-
rabit impensus? Nonne is certè qui honorem
magis æstimabit? Cur pro pecuniis tantus labor
assumitur? pro virtute nullus? Quia plus pecu-
niæ æstimatur quàm virtus. *Pecunia obediunt*
omnis,

Ps. 105. omnia, inquit Sapiens. Cur Israelitæ noluerunt laborem illum assumere qui erat assumendus pro terra Promissionis obtinenda? Quia, inquit Psalter, pro nihilo habuerunt terram desiderabilem. Terra erat illis velut finis laboris, & quia finis ille parum ducebatur ab illis, sic & labor neglectus est, quia si finis non æstimatur, neque res ad finem ducens, ullo erit in pretio. Sic filii hujus sæculi prudentiores sunt filiis lucis in generatione sua, quia sibi sæculi magis laborant pro sæculo, quam filii lucis pro cælo. Cur porro ita, nisi quia sæculum magis in paxi à suis filiis, quam cælum à suis æstimarunt.

Eccl. 16. O pudor humani generis! Pudor est certe, inquit S. Chrysothomus, sic excitari ad virtutem, sicut ad pecuniam, quemadmodum Sapiens nos ita excitat dicens, si quaesieritis eam quasi pecuniam; sed quandoquidem eam venimus, si saltè in pecuniam sic sapientiam & virtutem queremus! At proh dolor, longè minus hanc querimus!

II. PUNCTUM:

SED Panis vita, & vita hæc spiritualis quam in parvo habes pretiosior, habent se per modum finis & mediæ.

Vita spiritualis est quidam veluti finis panis vitæ, quia panis hic vitæ idcirco præcipue institutus est, ut vitam spirituales agamus. Hæc vita nostra causa est, inquit S. Hilarius, Quod in nobis manentem per carnem, Christum habemus. Sic Tridentinum jam supra auditum, ubi de ratione seu fine ejus institutionis agit: Saluator noscitur sumi voluit Sacramentum hoc tanquam spirituales animarum cibum quo alantur & confortentur viventes vitæ illius qui dixit, qui manducat me & ipse vivet propter me. Quid clarius? Quid expressius? Nam sicut vita naturalis est finis illius panis quem propterea manducamus, sic vita spiritualis est finis illius quem idcirco comedimus. Non enim vivimus ut comedamus, sed comedimus ut vivamus. Unde & una eademque petitio docemur eundem panem petere: Panem nostrum substantiales da nobis hodie. Quasi diceretur: da nobis utrumque panem pro utraque vita, naturali scilicet & supernaturali sustentanda. Admirare, obstupescere, talem panem ministratum, pro tali vita, pro tali fine!

Quam parvo autem in pretio vitam hanc habes, nisi agnosceas, tu teipsum plane ignoras, nam cum hæc vita spiritualis tota sit posita in

mortificatione interna qua sensitivus appetitus subicitur rationi & ratio Deo, sicut jam toties visum est: an nescis quam parum hæc mortificationi studeas, quam raro tibi contradicas ex vera virtute, quam crebriò & frequenter tibi tuis in rebus satisfactum velis? Cum sit inter vos zelus & contentio, nonne carnalis estis, & secundum hominem ambulatis? Hæc ex multis notis certissima.

III. PUNCTUM:

QUAM parum igitur tibi sit pretiosus panis vitæ, apparet ex parvo pretio in quo præter vitam illam habes, cuius est panis & cuius est quoddam veluti medium, quo talis vita nutritur, crescat & roboretur. Sic enim dum finem parvum ducis, profectò necesse est, ut, quod est medium institutum ad illum finem, parvi facias. Nam licet alii sint fines hujus Sacramenti & sacrificii, cur tamen certum sit etiã, unum hunc exprimitur: & præcipuis esse, ut vitam illam aliat spirituales, quis non videat contemptum hujus vitæ spiritualis redundare in sacrum panem ex illa saltem parte & consideratione qua est medium ad illu finem?

Jam verò parumne tibi videtur Christum ex parte continere, nisi ex toto contemnas? Quare calce abieceris victimam meam? Id est, ex aliqua parte: quod certe nimis invisus est & impius; unde & alibi gravissimè: O querens provocat cælum & terram ad hanc impietatem proclamandam.

Audite cæli, & auribus percipe terra, quoniam Dominus locutus est: filios enutriti & exaltavi, ipsi autem spreverunt me. I. ceterum nutrimentum illud esse resca communis, ad vitam naturalem sustentandam tamen impij & sceleratum esse filios tale alumnatum spernere, talem Patrem contempnere; quanto magis nefarium si eum spernas qui te suo ipse corpore pascit & nutrit! quanto id stupendum magis cælo & terræ! Urge te in hac cogitatione vehementius, nec à meditando surgas nisi serò stateris te non modò in speculatione ut dicitur, sed in praxi & re ipsa tanquam facturum spirituali modo vivere, quanti illud facis, quod Christus instituit ut illo spirituali modo vivas, alioquin iudicium tuum manducabis, non dijudicans Corpus Domini, non dijudicans quo sine sit institutum Sacramentum.

Vide in 2. parte, Feria 6. Hebdom. 4. post Pascha, ubi hæc exhibetur Veritas:

Quam gloriosum est Sacramento multa in nos posse, si velimus: tam ignominiosum est, pauca posse quòd noslimus.

FERIA.

1. Cor. 3.

1. Reg. 2.

Is. 15.

1. Cor. 11.